

Vasutas: (odamegy Abris bácsihoz, megvizsgálja, hallgatja a szívét, majd leteszi a sapkáját.) Meghalt... Megszakadt a szíve szegénynek... örömeiben...

v. Molnár: (felsikoltva ráborul.) Édesapám!...

(Függöny.)

Ének- és tornaversenye

Az elemi iskolák új tanterve olyan tantárgyakra is nagyobb súlyt kíván fektetni, amelyek eddig meglehetősen elhanyagolt és melléktantárgyaknak tekintettek: nevezetesen az éneket és tornát. Az énekhang ápolása és a zenei érzék felébresztése nemcsak az esztétikai érzést emeli, de erősíti a vallásos és hazafias érzést is. De nemcsak a gyermek, hanem a felnőtt is szívesen dalol és egyre jobban terjedő dalosversenye nemcsak meghódítja, hanem közelebb is hozza egymáshoz a falut és várost, ugyanígy az iskolát és a szülőket is. Csak természetes, hogy ezt a kiálkozó jó alkalmat minden iskolának fel kell használnia.

Csak elismeréssel szólhatunk arról, hogy egyre több és több tanfelügyelőség területén léptették életbe az énekversennyel kapcsolatos tornaünnepélyeket. Az éneket szerető fegyelmezett emberek inkább töltik idejüket az énekkarokban, mint dorbézolással, viszont a torna, mint testnevelés, elsősorban a gyermek egészségének, erejének és ügyességének tervszerű fejlesztésére, azonkívül önfegyelmezésre, engedelmességre, önuralomra, önálló elhatározásokra és cselekvésre, egymás szeretetére és megbecsülésére, összetartásra nevel.

Mindezekhez hozzájárul az, hogy Trianon után vagyunk, amikor minden oldalról ugyyszólván ellenség vesz körül bennünket és katonát is — még egyelőre — csak annyit tarthatunk, amennyit a békeszerződés előírt. Éppen ezért szükséges, hogy az elemi népiskolák ének- és tornaünnepélyei mintegy alappillérei legyenek a későbbi leventeintézménynek.

A versenyeket lehetőleg ünnepnap rendezzük és két részből álljanak: ének- és tornarészből. Az énekből mindenkor és mindegyütt csak csapatverseny legyen. Ennek is két része lehet: 1. kötött darabok előadása, amely minden csapatra nézve kötelező és 2. szabadon választott darabok előadása. A tornaünnepély szintén kettős: kötött darabok előadása és 2. szabadon választott gyakorlatok bemutatása.

Az ilyen együttes ünnepélyeknek bizonyosan meglesz a maguk nagy érdeklődő közönsége is, hiszen szívet-lelket gyönyörködtetnek és nemcsak az érdekelt szülők lesznek jelen, hanem mindenki, aki a testet és lelket szereti és azok megnyilvánulását ki-

vánja látni s hallani. De jutalmául is szolgálnak ez ünnepélyek a tanító egész évi szorgalmas munkájának is, mivel itt nyilvánosan mutathatja be, hogy fáradságos munkájának gyümölcse milyen nagyszerű eredményt ért el s hogy a gondjaira bízott gyermekek a legjobb kezekben vannak, mivel ilyen szép, tervszerű és kitartó, országosan megszervezett munkával gyermekeink erősek, öntudatosak, összetartók, egy akaratra készek, egy célért mindenkor szívvel-lélekkel harcolni kész és akaró emberek lesznek.

Miért dalolsz?

(Dalos ünnepélyen előadható bevezető.)

Tán jobb lesz a beteg világ,
Ha vásári zsvajában,
Könnny-folyóknak zugásában,
Kis-erdőnek bugásában,
Szörnyű-gépek tűz-dühébe:
Gyenge hangon... selyem-lágyan
Madárdalt dalolsz?
S fölējük hajolsz?...

...Szebben nyilik tán a virág,
Ha — feléje égő arccal,
Könnyes szemmel,
Szivettépő halk panasszal
Csendben ráhajolsz?
S neki is dalolsz?

Igen! Jobbá lesz a világ;
Szebben virul minden virág!
Mert a dal: a lélek lángja,
A boldogság legszebb lánya!
Épít... szépit: erdőt, mezőt,
S fölemeli a csüggedőt!
—— Szárnyat ad a tisztaságnak,
Utat nyit — a boldogságnak...

Szimpompát hint a virágra!
S reménybimbót gondfa-ágra.
Héttörjárta anyaszívbe:
Hitzsолоzsmás mannát visz be!
—— Mert sül a Nap élő s holtra;
Kőre, szennyre, sziklafokra,
Melyet csapdos tenger sodra!
Süt a napfény földre, égre,
Virágvölgyre — s sötét, odvas
Sziklamélység fenekére!

S — mégse jut a fénye: végre,
Nem fogy el a fény, melegség,
S nem hal ki a jóság, szépség...
Dalolj éjjel bánatárnyban,
Dalold: fény — az éjtszakában!
Dalolj fénylő boldogságban;
Vidám dalban: tűzsugár van.
Dal mellett a bánat árnya:
Sebzett madár letört szárnya.
—— Kell a napfény az égboltra!
Dal nélkül a lelked, szived:
A keserű élet holtja!
—— Dal, az élet kék egének
Szétsugárzó Napfény-lánya!
Gondsziklában, — kincsesbánya,
Koldusélet: tiszta éke
Bubánatunk édes, tiszta menedéke.
—— Dal a lelkünk angyalszárnya!
S angyalszárnyon a mélyből is
A szent magasságot járja!
S égi szépség csillag-csokrát
—— Dalos szívek, tiszta lelkek:
Tieletek hinti, tárja!

Azért fel a lanttal, tüzzel!
Dallal, minden but-bajt üzz el!
Dalvirágot hint utadra,
S amerre jársz, amerre kelsz:
Reményrőzsák nyílnak újra!
A dal: nem csal meg hitedben,
Éljen hát a dal szivedben!
Ifju, öreg, vidd magaddal!
Éljen! Éljen! Éljen a dal!

Jártas Róza.